

I Vacances de l'any 1961

Per agafar el tren de les 6 hores, sortim de la nostra ciutat a les 5'30 per l'Estació de Nord en direcció a la Pobla de Segur, passant pel Pla de Lleida (que dins l'agricultura té molta importància pels seus camps d'alfals i blat de moro, que en aquesta època és una meravella mai prou ponderada).

Entrem al bonic poble de Balaguer i en entrar als estanyes de Camarassa i Sant Antoni em meravella la seva bella Palau, Puigcerçós, Tremp i Pobla de Segur, que té un servei d'informació i turisme que de bon goig voldrien a tot el Pirineu.

Després de calmar el nostre estómac sortim en direcció a Capdella. Després de deixar la carretera de Pont de Suert, entrem per Senterada a la bonica Vall del Flamisell, passant pels bonics pobles de la Vall Espuny i poble de Capdella, que ens capta pel seu tipisme de Pirineu que tant ens agrada.

Després d'indicar-nos el camí a seguir, seguim cap a l'Estany Gento, però no hi podem arribar al desconèixer el camí i per manca de temps, doncs sortim a les 18 hores de Capdella. Així ens veiem obligats a fer bivac, cosa que causa un gran humor i crítica al cap de colla.

Com he dit, gaudim d'un bivac a "Els Grellecs" que recordem que per a la majoria és una novetat. Aquesta mateixa nit no podem veure les estrelles doncs cau una roina que no arriba a ser pluja, que ens acompanya part de la nit.

De matí seguim el camí de l'Estany Gento, on la majoria fem el cim del Montsent de Pallars (2.881 metres). Firmem en el seu humil registre (una ampolla que d'altres excursionistes han dipositat com a ofrena a les nostres muntanyes). Crec que les muntanyes que sobrepassen els 2.000 metres d'alçada haurien de disposar d'un llibre de registre, però deixo a les entitats excursionistes la seva aprovació.

Contemplem des del cim del Montsent de Pallars els nostres pics: Sant Llorenç de Munt (no podem veure el nostre Montseny), el Cadí, el Puigmal, els pics de la Vall d'Andorra, també Vall Ferrera (que prometem visitar), amb la seva Pica d'Estats (3.141 metres) i el Monteixo (2.905 metres), les boniques muntanyes de Pallars, les Maleïdes, els pics alts de la Vall d'Ordesa, Vignemal i delectem la nostra vista amb el nostre Montserrat (preguem a la Verge per tots els que l'estimem).

Després d'admirar una perdiu del Pirineu (un nadiu ens diu que aquest animal segueix les estacions de l'any, a l'estiu és de color roig i a l'hivern és blanca com la neu), collim unes flors pels nostres que s'han quedat a delitar-se per l'acolliment que ofereix l'Estany Gento.

Al dia següent, al ser de descans, fem la visita a l'Estany Tort que els amics de la pesca i natació fan els honors. Al retornar a l'Estany Gento i havent recuperat forces hem de fer el retorn cap a Capdella. Ens acomiadem d'aquesta gent que tan bon acolliment ens ha donat i embrenem la davallada.

Ens dona acolliment la "Fonda Montseny". Al matí a les 5 el cotxe de línia ens porta a la Pobla de Segur per continuar en un altre cotxe fins a Llavorsí.

Després d'uns petits tràmits, uns en cotxe i d'altres en camió, ens trasllem al poble d'Areu on passem un dia de descans per fer provisions, buscar acolliment i per assaborir l'acolliment que ens dona la muntanya als que l'estimem.

Al dia següent no podem fer cap sortida perquè el temps ens diu que no, ens plou. Fem una sortida al refugi, estanyes i Pica de Vall Ferrera i gaudim d'un temps magnífic. Admiram el gran bosc d'avets i pi negre, i també l'abundància d'aigua que ens fa recordar la Vall d'Ordesa.

Després de signar al llibre de registre del refugi ens acomiadem dels qui retornen al poble d'Areu i ens dirigim a la Pica d'Estats. La nostra intenció era de passar pel barranc de Sotllo però una equivocació ens fa agafar el camí que segueix el barranc d'Arete; tenint-lo a la nostra dreta, després de passar un gros pedregar amb força desnivell, arribem al Llac d'Arete (2.400 metres). El seu emplaçament al peu del Pic d'Arete i les tonalitats de les roques el fan enigmàtic.

Enmig d'una regió deserta i després de fer unes fotografies del Pic de Monteixo i la regió de Pallars, seguim vora el llac i, passant un petit coll, arribem a la Ribera de Canalbona. Per la seva esquerra pugem fins a una collada de 2.500 metres des d'on admiram l'Estany Fons. Seguint la pendent arribem a un pla que acollim per parar la tenda, cosa que fem molt de gust i amb l'acompanyament d'una roina molt freda que, juntament amb la gelera que tenim al costat ens obliga a abrigar-nos bé. Després d'omplir un xic el nostre estómac, consultar el termòmetre (0,2°) i haver fet el tragueta ritual d'Escabeyona ens disposem a dormir.

Després de fer la fotografia i de desplegar la tenda tornem a embrenre la marxa; pugem al coll que separa el llac Fons del d'Estats i quedem meravellats de la vista que ens ofereix. Ja sabem que al pujar un coll o un cim un es queda sense parlar i contempla en silenci la gran meravella de les nostres muntanyes.

Després de fer el comentari de si és la Pica d'Estats o si és el Sotllo... embrenem la davallada fins el llac d'Estats. Deixem a la dreta un llac gelat i passem per unes geleres que ens obliguen a fer graons perquè és un desnivell molt pronunciat. Fem un petit esmorzar.

Els altres companys volen intentar pujar a la Pica. Agafen la muntanya per la via Gabarró, però retornen, diuen que degut al gel i a la manca d'equip. "Millor!", doncs des del llac es veia la gran gelera fins al Port de Sotllo i de retorn de la Pica ja havíem de passar-hi.

Retornem al poble d'Areu, on ens esperen els nostres companys, passant pel llac de Sotllo. Deixem el refugi de la Vall Ferrera després de fer un petit refrigeri, perquè a tots se'ns han acabat les provisions; només ens queda la caixa dels trons una mica proveïda. Retornem un pèl lleugers doncs ens obliga una mica de tempesta que es va apro-